

Zastav še (vedno) ne znamo obešati!

Časa za „popravne“ je dovolj...

Verjetno se bo marsikdo ob branju tega sestavka malce nejevoljno presedel v udobnem naslanjaču. Prenekateri se bo celo spomnil, da smo natanko pred letom dni zapisali, da ni lepšega, kot je z zastavami ob prazni-

ku okrašena ulica ali naselje, da pa smo tudi opazili precej primerov napačno obešenih zastav, da smo jih ilustrirali z zgornjimi fotografijami. Reakcija je bila precejšnja, saj je zvonil telefon kar pogosto, tovariši so se razburjali, grozili...

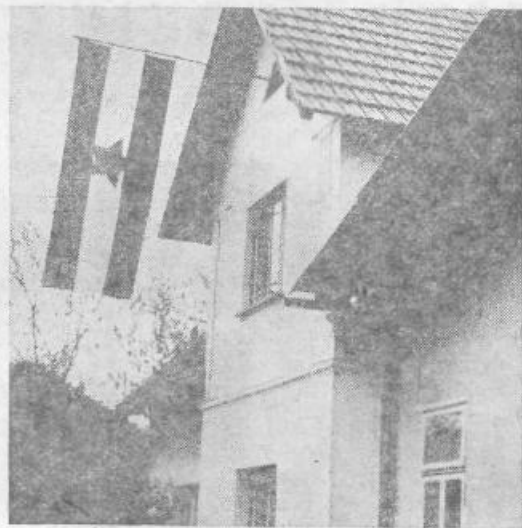
V Smartnem...

No ja, lepo in prav, smo dejali. Pa še letos malo pogledimo, kako smo se odrezali. Da komu ne bi delali krivice, smo se odpravili po natanko isti poti.

V najsevernejši vasi naše občine — v Mošah pri Smledniku — tudi do letošnjega prve-

Zbledele, ovite okrog drogov...

V Valburgi...

ga maja niso uspeli dobiti nobene zastave, ki bi jo izobesili (recimo vsaj na gasilski dom). Pač pa smo v Valburgi, nasproti doma krajevne skupnosti, doživeli neprijetno presenečenje — narobe obrnjeno zastavo na drog! Mercatorjeva trgovina v Zbiljah še vedno zastave ne premore, medtem ko je bila pred trgovino »Sloga« — ABC Loka v Medvodah spet narobe obrnjena zastava.

Naslednji primer smo zabeležili v Smartnem, saj je na hiši št. 56 plapolala narobe obrnjena zastava... Nič boljše ni bilo v Justinovi ulici, pa v Velnarjevi, na Celovski 98... in še bi lahko naštevali. Nasploh pa je veliko zastav zbledelih, barve so komaj še vidne. Letošnji »dolgi« prazniki so bili krivi, da so bile zastave izobešene že pred 1. majem, tako da jih je veter pošteno ovil okoli drogov. Toda če so se že posamezni krajinjani odpravili od doma in niso mogli popraviti zastave, je toliko bolj graje vreden odnos vratarjev v posameznih TOZD ali delovnih organizacijah, ki so mirno službovali, ne da bi vsaj z enim gibom poravnali zastavo.

Casa za »popravne« pa imamo še dovolj...

B. Romih

Jubilej Standard-Investa

Petnajst let uspehov

Med šišenskim podjetji, ki letos praznujejo pomembne delovne jubileje, je tudi Standard-invest, ki je registriran kot podjetje za organizacijo in graditev investicijskih objektov in je v bistvu pravni naslednik strokovne službe sklada za zidanje stanovanjskih hiš občine Ljubljana-Siška, ki je bil ustanovljen 1960. leta. Področje svojega dela so razširili še na komunalno urejanje stavbnih zemljišč, leta 1970 pa so ustanovili še gradbeno operativno in kasneje zgradili Tovarno gradbenih elementov.

V petnajstih letih svojega obstoja je Standard-invest dosegel v naši občini na področju določenih komunalnih dejavnosti posebnega družbenega pomena in na področju stanovanjskih dejavnosti pomemben delež v družbenem in vsestranskem razvoju naše občine, ki se je v tem obdobju popolnoma vidno spremenila.

V Šiški smo tako dobili tudi toplovod za ogrevanje stanovanjskih in drugih prostorov. Od leta 1964 pa do danes je bilo na območju

naše občine zgrajenih okoli 15.500 stanovanj. Sodelovanje Standard-investa z združenimi gradbenimi podjetji Giposs je bilo zlasti uspešno pri realizaciji soseske v KS Komandanta Staneta, kjer je bilo zgrajenih 3.200 stanovanj. To je bila tudi ena prvih urbanistično uspešno rešenih sosesk, kjer je bila v korist lastnikov stanovanj vknjižena etažna lastnina. Uspehi Standard-investa so se nadaljevali z izgradnjo stanovanj v Dravljah in v Kosezah, kjer bomo do konca izgradnje Kosez dobili 1.532 stanovanj. Sodelovali so pri realizaciji tudi drugih pomembnih objektov nizke in visoke gradnje v naši občini.

Upamo, da se bodo tudi razmere pri jubilantu uredile, saj zaradi pomanjkanja poslovnih prostorov vključ vsemu uspešno poslujejo kar na petih lokacijah in se je v petnajstih letih število zaposlenih povečalo od 15 na 180. Čakajo jih dela pri realizaciji Novih Dravelj, Stare cerkve, soseske Podutik, dokončanje Preske in Draveljske gmajne...

Mario L. Vilhar

Iz dnevnika
malega
Piškar-ja

Četetek

Danes imam časa na pretek, kajti je četrtek. Ob četrkih sicer hodimo k teti Štefi, toda je dobil pred kratkim četrtek eno fino obeležje, kajti ni naklonjen neparnim registrijskim tablicam. In tako smo bili danes doma, kar pomeni, za tiste, ki še niso kapirali — da imamo tudi mi neparno tablico.

Je bil krasen hec, ko se je začelo šušljati o teh parnih in neparnih številkah. Ata, mama in Joškotov ata so imeli pravcati znanstveni simpozij o tem, katere številke so parne in katere neparne ter so se skoraj stepli, ker je Joškotov fotr trdil, da je on izjema, ker ima nulo na tablici. Mislim, da je tip nekoliko zametiral pojme in mu je James Bond s tisto 007 malce zmešal štrene, kar mu je nato pojasnil tudi miličnik, ki ga je že v prvem polčasu izključil iz obratovanja ter ga je to stalo nekaj težkih jurjev.

Sabota

Tudi danes smo bili doma, kar je že precej prismuknjeno. Je bil namreč na vrsti tudi »neparni« vikend ter se nam bo avto že kar usmradil od postavljanja na parkirišču. Ata se sploh ni sekiral ter je že zjutraj kidnil v Mostec, kjer se ga je nesmrtno nacedil, tako da je pognal ves privarčevani denar od nepokurenega bencina, pa še si ga je sposodil (namreč denar)...

Nedelja

Stvar postaja dolgočasna. Ata je popenil in na koncu izjavil, da njega že ne bo nihče zajeb... in da z njim že ne bodo nič prišparali. Nato se je počil za volan in se kakšno urico vozičkal sem pa tja po dvorišču, nakar je podrl dva parna smetnjaka in je imel hudica. Je pa res, da vsi že komaj čakamo torika. Ne zato, da bi se mi lahko peljali — ampak zato, ker se takrat Joškotovi ne bodo smeli — ki se sedaj tako režijo...

Točrek

Joškotovi so eni veliki lumpi, kajti se nam tudi danes režijo. Je imel namreč ata takšno tremo, ker je vendarle napočil njegov dan, da je zazaugal mašino in mu ni in ni hotela vžgati. Ko ga je Joškotov ata potem na avtobusu vprašal, zakaj se ne pelje raje z avtom, je naš ata rekel eno grdo besedo, na katero ga sedaj spominja neparno število bušk na glavi.

Drugače so pa parne in neparne številke kar hecna stvar.

Prečko

tribuna 15